

[Justitsministeren.]

Forhold i Udlandet paa en saadan Maade, at det paa en eller anden Vis kan berede den danske Stat Vanskeligheder. Der skal derfor ikke for det ærede Medlem være nogen som helst Tvivl om, at denne Tilladelse til kommunistisk Agitation fra politiske Flygtninges Side her i Landet ikke vil blive givet.

Jeg maa ligesom flere tidligere Talere udtrykke min Forbavselse over, at den ærede kommunistiske Ordfører tilsyneladende helt har slaaet Haanden af „Røde Hjælp“ og dens Henvendelse. Jeg havde forberedt mig paa et forholdsvis pragtfuldt Svar paa „Røde Hjælp“s Henvendelse, og saa ser jeg til min smerteblandede Forundring, at den ikke interesserer den ærede kommunistiske Ordfører det allerbitterste; saa er det naturligvis for meget at forlange, at jeg skulde interessere mig for den.

Endelig sluttede den ærede kommunistiske Ordfører med et pragtfuldt Paradoks, idet han sagde, at Kommunisterne i dette Land altid havde været Tilhængere af Frisind. Det maa være ud fra den, jeg anerkender ret almindelige, fejlagtige Betragtning, at jo mere yderliggaaende man er, desto mere frisindet er man. Det er snarere omvendt: at jo mere doktrinær man er, des mere bornert er man, og det er lige det modsatte af at være frisindet. Man kan nemlig aldrig kalde sig frisindet uden at være meget fortrolig med Begrebet Tolerance. Man kan aldrig kalde sig frisindet uden principielt at være villig til at yde sine Modstandere akkurat de samme Rettigheder, som man kræver for sig selv, og derfor er Kommunismen ogsaa her i Landet Udtryk for den sorteste Reaktion.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomas Pedersen: Jeg tænkte nok, det ikke var saadan ment med den Ros, den højtærede Justitsminister gav mig i første Omgang. Det viser sig jo nu, at det var en ren og skær Fejltagelse. Der skulde have været sagt noget slemt, men ved en ren og skær Fejltagelse kom den pæne lille Bemærkning. Det er i høj Grad beklageligt, at det er saaledes.

I øvrigt skal jeg i den korte Tid, der er til Raadighed, gøre et Par Bemærkninger, først til det ærede Medlem Hr. Pürschel, der endnu en Gang var inde paa Begrebet Fædreland. Det ærede Medlem Hr. Pürschel

er jo ikke ukendt med, hvad „Fædreland“ betyder for de Mennesker, der har været nødt til at flygte fra Tyskland f. Eks. For dem er Fædrelandet et Spørgsmaal om Arbejdsmuligheder, et Spørgsmaal om Udvikling for dem selv, et Spørgsmaal om Slægt o. s. v. For største Partens Vedkommende er det ikke andet.

Hvad angaar mit Kendskab til, hvad Nazismen betyder inden for Det konservative Parti, tror jeg dog alligevel, at jeg maa henlede Opmærksomheden paa det, der kaldes K. U. Denne Forsamling vil jo erindre, at vi har diskuteret, hvilke nazistiske Tendenser der var i denne Ungdomsorganisation. Jeg tror ogsaa, det er den almindelige Opfattelse, at der er ret stærke nazistiske Tendenser i de Konservatives Ungdomsorganisation, og denne Ungdomsorganisation har jo Medlemmer, der er saa gamle, at de ogsaa er Medlemmer af Partiet, ja, endog Medlemmer af det høje Folketing.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen benægtede Rigtigheden af mine Udtalelser om Udlevering af en Flygtning fra Sønderjylland til Tyskland. De er ikke urigtige. Tilfældet har været behandlet i denne Sal. Den daværende Justitsminister, Hr. Zahle, maatte frem med en Bemærkning derom. Han sagde, at han havde udtalt Misbilligelse over for vedkommende Politimester, og at man derfor ikke kunde skyde paa Justitsministeren i dette Tilfælde. Hvis det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ikke er helt klar over det, skal jeg nævne, at det var Tilfældet Funke.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen skal jeg, da Tiden er ved at udløbe, ganske kort sige, at jeg forstaar udmærket godt den Æggedans, han har opført her i Dag. Det radikale Parti har jo en frisindet Fortid, og det er der en Del af Medlemmerne, der ikke har kunnet glemme. Derfor stiller man sig paa den ene Side paa Standpunktet Jagttid, Asylret for Velhavere, og paa den anden Side vil man alligevel have disse reaktionære Forholdsregler.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Justitsminister vil række Haabet en Haand hvert andet Aar. Ja, det kan man jo ikke blive generende varm om Fingrene af, saa det skal jeg ikke modsætte mig.

Med Hensyn til de nazistiske Tendenser